

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. I.**, bytom v M., N., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, rozkazu Generálneho riaditeľa sekcie modernizácie a podpory obrany ministra obrany Slovenskej republiky č. 2 zo dňa 15.1.2001, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 62/06-89 zo dňa 29.5.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 62/06-89 zo dňa 29. mája 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2S 62/06-89 zo dňa 29.5.2009 zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, rozkazu Generálneho riaditeľa sekcie modernizácie a podpory obrany ministra obrany Slovenskej republiky č. 2 zo dňa 15.1.2001, podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pre nedostatok podmienky konania, a to pre nesplnenie podmienky povinného právneho zastúpenia podľa ustanovenia § 250a OSP. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 26,56 eur žalobcovi.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie považujúc ho za predčasné, nakoľko predmetnú žalobu podal po skôr podanej žalobe o neplatnosť skončenia služobného pomeru, a preto mienil požiadať krajský súd o prerušenie predmetného konania až do právoplatného skončenia súdneho konania o neplatnosť skončenia služobného pomeru, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24C 19/09, a v prípade úspechu v uvedenom konaní by žalobca zvažoval späťvzatie predmetnej žaloby, čím by boli vyriešené ťažkosti žalobcu s hľadaním vhodného advokáta. Žiadal preto zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu a konanie prerušiť do právoplatného skončenia súdneho konania o neplatnosť skončenia služobného pomeru.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto mu nemožno priznať úspech.

Podľa ustanovenia § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach žiadateľov o priznanie postavenia utečenca.

Podľa ustanovenia § 250d ods. 3 vety prvej OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Z obsahu predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podaním zo dňa 11.1.2004 domáhal určenia, že rozkaz Generálneho riaditeľa sekcie modernizácie a podpory obrany ministra obrany Slovenskej republiky č. 2 zo dňa 15.1.2001 je neplatný. Výzvou zo dňa 4.2.2008 doručenu žalobcovi dňa 13.2.2008 krajský súd vyzval žalobcu na predloženie plnej moci pre právneho zástupcu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Podaním zo dňa 21.2.2008 a následne opakovane podaním zo dňa 6.3.2009 žalobca požiadal o predĺženie lehoty na predloženie plnej moci pre právneho zástupcu, na základe čoho krajský súd žalobcovi naposledy podaním zo dňa 30.3.2009 oznámil, že má 30 dňovú lehotu na doloženie plnej moci. Nakoľko žalobca na uvedené výzvy, ktoré mu boli riadne doručené, v súdom stanovenej lehote nereagoval, krajský súd uznesením č. k. 2S 62/06-89 zo dňa 29.5.2009 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zastavil.

Z vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP je povinné právne zastúpenie žalobcu, pokiaľ sám, prípadne jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná, nemá právnické vzdelanie, okrem zákonom stanovených výnimiek (§ 250a OSP). S ohľadom na skutočnosť, že žalobca nereagoval na opätovnú výzvu súdu na predloženie plnomocenstva ani nepreukázal v súdom stanovenej lehote, že je v konaní zastúpený advokátom, prvostupňový súd konanie zastavil.

Predloženie plnomocenstva spolu s podanou žalobou zákon nepredpisuje. Súd žalobcu vyzve na jej predloženie spolu s poučením, že ak v stanovenej lehote nebude žalobca riadne zastúpený, súd konanie zastaví. Bez riadneho zastúpenia žalobcu však súd nemôže začať konanie vo veci samej. Dokladom o právnom zastúpení podľa § 250a OSP je predloženie plnej moci na zastupovanie. Ak žaloba podaná advokátom neobsahuje plnú moc na zastupovanie a žalobca neodstráni tento nedostatok napriek výzve súdu, je to dôvodom na zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 OSP (R 67/1998).

V danej právnej veci žalobca neodstránil vady konania, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby. Nakoľko žaloba v dôsledku uvedeného nemohla byť predmetom preskúmania súdom, prvostupňový súd konanie v súlade so zákonom (§ 250d ods. 3 OSP) zastavil.

Vzhľadom na to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebol konaní o odvolaní úspešný, a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 21. decembra 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth